XV-ik évfolyam. 2-ik szám. Köszeg, 1895. január 13-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt — 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Egy kérdés.

A XIX-ik század utolsó éveit tiporjuk. Azét a századét, mely a kulturintézmények létrehozásában találja eklatáns bizonyitékát ama jelszónak, mely e szóban összpontosul: m ü v e l t s é g.

Müvelődünk nyakra-főre.

Még a szobalányokat is i n t r e s s z á l j a manapság a müveltség.

Természetes: haladunk a korral.

Ámde — ezer bocsánat — de, ki kell, hogy jelentsem: miszerint mégsem tartunk lépést a kor haladásával.

Nem!

Nem a szinházak piroskék — vagy kékpiros függönyéről olvastuk e négy szót: Nyelvében él a nemzet. Nem!

Megmondta azt régesrég jó öreg Gvadányi hogy csak az a nemzet tud sikereket felmutatni, mely ápolja nyelvét.

Igaz ugyan, hogy radikális változásokon ment keresztül városunk az utolsó évtizedben. Az is igaz, hogy lelkesülni is tudunk a magasztos célokért: áldozunk s áldoztunk a kultura oltárára . .

És most kérdezheti valaki — és pedig joggal — miért mondjuk mi el ezeket a régi, elcsépelt dolgokat?

Megmondjuk.

Azért, mert tudtunkkal a vallás és közoktatásügyi miniszter 1873-ban minden középiskolai tanintézetben a tanitás nyelvéül a m a g y a r nyelvet rendelte el;

azért, mert ez idő előtt voltak középiskolai intézetek, hol a német nyelv volt az előadás nyelve;

és — végül — azért, mert városunk polgáriskolájában a vallástant németül kell tanulniok a p r o t e s t á n s növendékeknek.

Igaz ugyan, hogy csakis a „konfirmációig" tanulják igy. Azután magyarul.

A mélyen tisztelt hittanár ur végtelenül lekötelezné e sorok szerény iróját, ha eme — szerinte nem helyes dolognak — okát, eme, előtte megfejthetetlen rébusznak kulcsát adná.

Mert hát azt hisszük, hogy a hittannak német nyelven való előadására nézve valami különleges cessióval kell birnia annak az intézetnek, mely azt igy cselekszi.

Már pedig ez homlokegyenest ellenkezik a „nyelvében él a nemzet" fenséges mondattal, egyrészt, de homlokegyenest ellenkezik másrészt a közoktatásügyi miniszter rendeletével.

Ám, ha már németül tanulják a növendékek a vallástant és ha ehhez feltétlenül ragaszkodik az előadó, — miért ne lehetne azt m a g y a r u l is (vagy taláu c s a k i s igy) előadni s a tanulókkal megtanultatni?

Alkalma volt e sorok irójának néhány itteni protestáns fiu karácsonyi értesitőjét betekinteni, kiknek mindegyike e l é g t e l e n jegyet kapott a vallástanból. És ezek a fiuk magyarul eltudták mondani azt, mit németül nem.

Sajnálatos dolog biz az, (nem a diákra nézve,) hogy saját vallásából a tanuló nem tud s e m m i t.

Ezt teljes impossibilének tartjuk.

Mert első oktatását a szülői házban kapván, kell, hogy saját vallásának alapelveivel tisztában legyen már akkor, ha középiskolai intézetbe lép.

Csak egy epizódot.

Az érettségi vizsgálatnál — bold. Szabó Imre püspök — az egyik, állitólag megzavarodott maturálandohoz — mikor már a hozzá intézett 20—25 kérdésre néma maradt — igy szólt:

— No hát mondja el nekünk a — — Miatyánkot!

És a diák elmondta és — — nem bukott el.

Mondom, nem a diákra nézve szégyen, hogy saját vallásából nem tud eleget.

A köszegi polgáriskola magyar intézet.

Ámde nem lesz az, ha a germanizmusnak meleg ágyat csinálunk.

Igy rákként fogunk haladni a korral.

V.

A tanitói-nyugdij.

A „M -g" mult évi december 30-iki számából vesszük át a következő sorokat:

Kolduskenyér. Vagy ha jobban tetszik, nevezzük tanitói nyugdijnak. Mert csak a név változik, de lényegében a kettő mindegy. Ugy látjuk legalább abból a hivatalos jelentésből, melyet a közoktatásügyi miniszter a tanitói nyugdij-alapról az országgyülésnek adott be. Ez a nevezetes alap, mely az államtól évi 150,000 frtot kap, évi járulékok czimén pedig 470,690 frt 76 krt szed s melynek évi összes bevétele 1.083,039 frt 90 kr.: a mult évben tanitói nyugdijakra özvegyeknek s árváknak együttvéve 500,160 frt 29 krt fizetett ki. Volt pedig összesen 1493 nyugdijazott tanitó s együttvéve kaptak 250,688 frtnyi nyugdijat. Vagyis átlag esik eg-egy tanitóra 167 frt. De felénél több még ezt az átlagot sem kapja meg. Harmadfélszáz kiérdemült tanitónak nyugdija nem haladta meg a száz forintot sem; más hatodfélszázé pedig száz és százötven közt volt. Az özvegyeknek tulnyomó része (öthatoda) pedig évi 84 frtot kap. — Hát biz ez elég szomoru statisztika, s melyből nagyon kiri az az adat, hogy az alap tiszta vagyona 1893. év végén tiz és fél milliónál több volt s csak az év folyamán is 870,374 frt 89 krral gyarapodott."

E sorokhoz kommentár füzve nincs. Egy betü sincs. De hát felesleges is. Minek? Eleggé világosan beszélnek a számok.

TÁRCA.

Vigasztalás.

Csak szenvedjünk még jó öregem!
— Igy vigasztalom önmagamat.
Csak tärj a föld felett, talán majd
Nem fogsz szenvedni az alatt.

Csak légy vig és az ajkon mindig
Legyen egy édeskés mosoly;
Mi köze ahhoz a világnak,
Hogy benned minő kin honol?

Dalolj a boldogságról folyton,
— Dalolnod talán még szabad —
Mi köze ahhoz a világnak,
Hogy addig szived megszakad. . .

Mi köze ahhoz a világnak:
Hogy neked élned is teher,
S hogy benn, szivedben eltemetve
Egy rombadölt világ hever!

(—yn.)

A kőszegi polgárok könyvéből.

(Folytatás.)

1699. évben.

Jugovics Marton, ide való fiu; Kasauer Mátyás, ide való fiu; Gallér István, szabó, perenyei fiu; Haesz Bertalan takács styriából; Jobbágy Pál.

1700. évben.

Gazdagh János, idevaló fiu; Csüger János, idevaló fiu; Tschirat János Jakab, Balhausen m. városból Szászország-ból, paplan csináló; Grobuel János, rohonczi fiu, kovács; Szabó István; Kainer György, mészáros, idevaló fiu; Zeimer János, pinkafői fiu, megengedvén neki, hogy Graczban és egyébb helyeken a nemes város számára valami koldulhasson. Nem-e volt akkor a nagy tűzvész (?); Rohninger Pál, kis martoni, Ráth György, hriczi fiu, ácsmesterek; Pigner Mátyás, idevaló fiu; Rosenkrancz Tamás; Lads György, idevaló fiu; Sulcz Venzl, Smidlingból, Lengyelországból; Erős Pál.

1701. évben.

Ertl Mihály, idevaló fiu; Ludvigh Samuel, idevaló fiu; Gencz Pál, asztalos; Teller János Jakab, pék Virtenbergából; Feltinger Tamás, bognár; Talmann György, hodászi fiu; Balla János, szücs idevaló fiu; Gamauf János, idevaló fiu; Gebhard Ádám, huarenstorfi fiu; Kanizsai Mihály, rumaközi fiu; Bilki aliter Szaka János, idevaló fiu; Rumbolt Mihály, f.-eőri fiu; Szarka György, csizmazia, szigeti fiu; Kuercz András, dobrai fiu; Illovai Ferencz, pápai fiu csizmazia; Schaber György; Mircz János, idevaló fiu; Mosernak János Jakab, Emig városából; Denzl Fülöp, güszburgi fiu; Tresser Lőrincz, gencsi fiu; Pintér alias, Tischlér János, csajtai fiu, varga.

1703. évben.

Uczmann Mátyás, idevaló fiu; Rábais György, csapó, Neczpál helységből; Planer Mihály pergbleti fiu; Öz János, csaitai fiu; Tóth György, öri-szigeti fiu, csizmazia; Lakics Márton, szalónaki fiu; Flek Lőrincz, rohri fiu; Illovai György; Thuri Pál, csizmazia, pápai fiu; Kainer Mátyás, mészáros; Svarcz Lőrincz, szabó, idevaló fiu; Szentbatáry István, idevaló fiu; Simon János, alsó-lövői fiu; Plechel Pál, bábsütő, locsmándi fiu; Feigl Jakab, idevaló fiu; Felner János, idevaló fiu; Beleznay Pál, idevaló fiu; Welffel János, idevaló fiu; Edler Mihály; Pelczmann Mihály; Eggeder János, takács, idevaló fiuk; Taba János, körmendi fiu; Nemes Gilligh András, idevaló fiu; Tribolt Jakab, kőmüves; Paffi György, Radl Mátyás; Róth György, idevaló fiuk; Jalics Miklós, hodszi fiu, nemes ember; Riha György Ladicz, Csehországból; Marton János, Mczeldorfi fiu, fesücsináló.

1705. évben.

Kuczor György, idevaló fiu; Soós János, szombatfai fiu, csizmazia; Holler György; Beleznai Pál, idevaló fiuk; Puecher Mihály, idevaló fiu; Heuritrer György; Czelics István, Jászdobrászkai fiu; Hazenohr György, prémcsináló, Harencz Murgi an der Stralból; Lang Mátyás, idevaló fiu; Pintér Pál, bognár; Nueszer Ferdinánd, idevaló fiu; Szeiler János, rohonczi fiu; Timori Ferencz, szürszabó, mártonfalvi fiu; Knetel Pál, mészáros, rohonczi fiu; Ungor Mihály, német-ujvári fiu; Hartlib György, póhai fiu, a taxa elengedtetett, mivel a kuruczokhoz a plebánossal követségbe ment; Pili Mihály, idevaló fiu; Gerber János, vizlenbergi fiu, pék; Fodor János, kopcsinyi fiu Nyitravármegyéből; Csekunecz Mátyás, Német-szerdahelyről; Posgai György, csizmazia; Ekham János, posztócsináló.

(Folytatása következik.)

Mi csak a fájdalom, a legsötétebb fájdalom tintájába mártjuk tollunkat, midőn ezt regisztráljuk.

Talán a világ teremtése után föltalálták már ezt a mondást: Quem dii oderunt — paedagogum fecerunt. Akire haragszik az Ur Isten: azt tanitóvá teszi.

Mert a mai gazdasági és társadalmi viszonyok között csak közszánalmat keltene maga iránt, aki még azt is akarná bizonyitani, hogy intelligens embernek, plane egész családnak napi 80 kr. még csak nem is bér, de alamizsna. Amde van egy vigasztalás is. Az t. i., hogy 20—25 mond husz—huszonöt esztendő mulva majd talán felviszi az Isten dolgukat 500 frtra.

25 esztendő! Hisz elég egy emberöltőnek. Hisz addig a még most izmos vállak meggörnyednek. Hiszen addig a még ssasként látó szemeknek 3—4 foku szemüveget kell vásárolni, ha olvasni akar. Hisz 25 év mulva a még most mindenért lelkesülő sziv -- elszenesedik.

Huszonöt esztendő!

És addig kell várni! És negyedezázad mulva ér-e majd az 500 annyit is, mint ma a három?

Sovány vigasztalás ez, nagyon. Mert az örökös nélkülözés között hány percentje éri el a tanitóknak ezt a 25 évet.

És akik elérik: mennyi zaklatáson mennek keresztül addig, mig nyugdijukhoz juthatnak! Még a falusi kurátor is azon van, hogy annak a szegény tanitónak — ha Isten jóvoltából 40--50 évet az iskola dohos levegőjében eltöltött — hogyan csorbithatja meg csak egy kicsit is az ő nyugdiját?

No, és ha ehhez hozzávesszük a tanitók szolgálati viszonyainak rendezetlenségét: hát akkor nemcsak a tanitói nyugdijnak, hanem a tanitók helyzetének hű képe is lerajzolódik ezen a kamera obscurán.

Mert hát az ugy van (meg ugy is volt, meg talán ugy is lesz) hogy a tanitónak mindenki gazdája, mindenki ura akar lenni. Hivatalosak, és nem hivatalosak a tanitón szeretik probálgatni erejüket.

Sok példát lehetne felhozni erre nézve. A sok közől álljon itt egy:

Galambfehér aggastyánt, kinek mellét királyi kitüntetés disziti, s aki 43 év óta szolgál egy és ugyanazon helyen — átakarnak máshova helyezni csupa — — szeszélyből.

És ha áthelyezik? Nos hát akkor nyugdijazzák. Mert saját községében minden ember meg van vele elégedve. De az idegen talajon nem fogja jól érezni magát. Természetes, hogy ilyetén körülmények között akkor kötelmeit sem fogja oly hiven teljesiteni. S akkor mi vár reá?

Régi vizözönelőtti dolog már, hogy minden, széles e világon nyer megoldást, csak a magyar tanitók tengődnek még most is.

—(y.)

HIREK.

— **Személyváltozás.** Megyés püspök ur ő méltósága a *Kelcz-Adelffy*-féle árvaház algondnokát, *Schwarz* Józsefet Gyanafalvára helyezte át segédlelkésznek s helyét az árvaházban *Szilágyi* Imre jánosházai segédlelkésszel töltötte be.

— **Czég-bejegyzés.** A helybeli sörfőző-részvénytársaság a szombathelyi kir. törvényszék mint kereskedelmi bíróság által a társas cégek közé bejegyeztetett, az erre vonatkozó végzés a társaság ügyészéhez leérkezett és a társaság alapszabályai megerősittettek, minél fogva most a társaság már végérvényesen megalakultnak tekinthető. A társaság mint ilyen már ingatlanokat is vásárolt, melyekkel a minapi közgyülés által részére átengedett testületet kiegészitette.

— **Köszonetnyilvánitás.** *Szájbely* Gyula ur ő nagysága az uj templom fentartása alapjához kegyes volt egy db 1000 koronás államkötvényt ajándékozni. A nagylelkü kegyes adományért leghálásabb köszönetét nyilvánitja *Major* János prépost-plébános.

— **Hármas ünnepély.** *Korchmáros* Menyhért házánál, ugyanott, hol a hadgyakorlati évben előbb *Frigyes* főherczeg, majd *Albert* szász király talált kényelmes szállást és meleg magyar vendégszeretetet, vizkereszt napján diszes vendégsereg jelenlétében hármas titka ünnepély folyt le. A ház derék gazdája és szeretetreméltó urasszonya e napon ülték ezüst menyegzőjüket, megtartották *Menyhért* napját s hogy a kettős ünnepélyt emeljék, egyszersmint leleplezték a házukat, a magas vendégek megszállásával ért rendkivüli szerencse emlékére készittetett két emléktáblát. A 17 tagból álló társasággal ebéd előtt közölték az összejövetel czéljait s hálás megemlékezés közben mindenek előtt leemelték a két emléktábláról a lepelt. A carrarai márványból készült táblák egyikén aranyvésethen ez áll:

E házban lakott
1893. év. Junius 11—13-ig
Ő fensége Frigyes főherczeg.
Itt időzésének emlékére e ház ura:
Korchmáros Menyhért.

A másikon ez olvasható:

E házban lakott
1893. év September 17—21-ig
Albert szász király ő felsége.
Ez időben személyesen üdvözölte
I. Ferencz József ő felsége.
Itt időzésük emlékére e ház ura:
Korchmáros Menyhért.

A két emléktábla leleplezése után a háziur házasságának 25-ik évfordulójára utalt, mire az akadályoztatása folytán távollevő *Major* János prépost helyett *Pacher* Donat gimnaziumi igazgató ujra megáldotta a trigyet, mely 25 évvel ezelőtt is éppen e napon, a vőlegény névünnepén köttetett. A boldog pár ujkorában talán álmodni sem merte volna, hogy idők folytában fejedelmi személyek szállnak meg hajlékukba s hogy esetleg elérendő ezüstmenyekzőjük ünnepét ily ritka esemény emlékével hozhatják majdan kapcsolatba.

— **Népesedési mozgalom** A keresztény templomainkban uj-év alkalmával történt hirdetések szerint Kőszegen az 1894-ik évben a születések száma 200, mely ekként oszlik meg: 106 fiu, 94 leány, 153 r. k., 47 ág. ev.

Házasságot kötött a r. k. templomban 52, az ág. ev. templomban 13 pár.

Meghalt összesen 170, ebből 126 r. k., 44 ág. ev.

Eszerint a két felekezett szaporodása születés által 30, 27 r. k. és 3 ág. ev.

— **Rendőri statisztika.** A kőszegi rendőrkapitányi hivatalnál a mult 1894-ik évben 124 egyén ellen tettek feljelentést, a kik közül 82 elzárásra, 42 pedig pénzbüntetésre lett itélve. A fogságbüntetéssel sujtottak összesen $300^{3}/_{4}$ napot ültek le, $295^{3}/_{4}$ nappal kevesebbet az előző évhez képest. Ebből talán vagyon- és közbiztonsági viszonyaink javulására lehetne következtetni.

— **A turista-tancestely** rendezőbizottsága már megalakult és a következő tagokból áll: Czeke Gusztáv, Freyler Lajos, Freyberger Sándor, Hercz Ödön, Hammer Gyula, Jánosa Lajos, Kőszegi József, dr. Lauringer János, Lauringer Ferencz, Markovits József, Németh Imre, Müller Ede, Rusa Béla, Papp Feri, Szovják Imre, Schäffer Gusztáv, Tipka Ferencz, ifj. Unger Károly, Unger Elek, Weisbecker Ede és Wölfel József. A meghivók jövő héten lesznek szétküldve és ezek alkalomszerü és csinos kiállitása olyan, hogy érdemes lesz azokat emlékül is eltenni. A hölgyek részére igen kedves emléktárgyak készülnek. A humorisztikus kotillió meg fogja kacagtatni a közönséget és igy a nemtánczolóknak is kellemes szórakozásuk lesz. De lesz még a meglepetésekből annyi, mint még táncmulatságon itt soha nem volt.

— **A tél.** Teljes mérgével köszöntött be az idei tél. Karácsonykor még derült, napos idők voltak s most a napokig folyton tartó havazás, a néha napján kinőrő hóviharokkal párosulva, a tél igazi ittléte mellett tanuskodnak. Teli kép mindenütt. Oh, szép, végtelenül szép ez a természet ugy gyönyörüségében, mint borzadalmasságában. Legszebb, legélénkebb képet nyujt azonban a jégpálya, melyen villámsebességgel illanak el annak pártolói. Csak annak borzalmas a tél, ki hideg szobában, dideregve, fazva takargatja be rongyaival dermedt, reszketős tagjait. Oh, ezeknek borzalmas a tél . . ezeknek, s a szegény madaraknak.

— **Madarak kérelme.** Egy különös kis csapat tisztelgett a napokban szerkesztőségünk előtt. A madárvilág szerény képviselői voltak, a kik, mikor az ablakhoz siettünk, csupa tiszteletből a redakció iránt leszálltak az utcza közepére s igy csiripeltek fel hozzánk, a nyitott ablaknál állókhoz: „T. c. szerkesztőség! Nagy a mi és minden e vidéken tartózkodó nemzetségünk nyomora. Éhezünk és fazunk. Szóljanak kérem egyet a jószivü embereknél, hogy juttassanak nekünk némi kegyelemmorzsát. Majd a hideg ellen valahogyan csak megvédjük magunkat.“ Készségesen nyitunk tért a nyomorgó madarak kérelmének, s midőn szerény folyamodásukat közzé teszszük, egyuttal minden nemesszivü embert adakozásra szólitunk fel. Adakozások, bár milyen csekélyeknek látszassanak is azok, szivesen fogadtatnak s majd tavaszszal nyilvánosan meg lesznek köszönve.

— **A farsang.** A tegnapi nappal Karneval herceg ő fensége is hivatalosan beköszöntött hozzánk — a kereskedelmi kör kalikó báljával, melyről egyébként jövő számunkban referálandunk. Szokásos báljaink most is meglesznek — örömére Terpsichore hiveinek s gyászára a duzzogó papáknak, kik hamvazó szerdán pokolba kivánják az akkor távozandó Karneval herceget. Oh, fenséges herceg! Hozzad meg az első bálról álmodó rózsás arcu hiveidnek az ő rózsás álmaikat, hogy távozásoddal édes boldogsággal emlékezzenek vissza azokra a bűbájos órákra, miket te szereztél nekik. Salve!

— **Rendőrségünk figyelmébe.** Uton-utfélen látjuk az embereket a járón elesni. Két izben már hirt adtunk amaz esetekről, melyek igazán szomorú e s e t e k a szó legigazibb értelmében, s amelyek a sikos útat vallják inditó okul. Harmadik e s e t-ről is referálhatunk, amelynek bár nincs tragödikus háttere, mégis fájdalmasan érintette annak hősét. Szerkesztőségünk egyik tagja az áldozat, ki az egyik trafikos bolt jégsima lépcsőjén megcsuszván, az ajtó üvegablakát zúzta szét. Azt hiszszük, az illető kereskedő uraknak áll leginkább érdekében az, hogy vevőik nyakra főre ne essenek husra üzletük előtt. Egyébként megvagyunk győződve, hogy erélyes rendőrkapitányunk oda fog hatni: miszerint a j á r ó k, d e k ü l ö n ö s e n a b o l t o k l é p c s ő i b e h i n t e s s e n e k.

— **Husfogyasztás a mult évben** A lefolyt 1894-ik évben a kőszegi mészárosok kivágtak 30 db bikát, 94 db ökröt, 308 db tehenet, 311 db tulokot, 469 db tinót, 406 db borjut, 38 db juhot és 392 db sertést. 1893-nál (hadgyakorlati év) a fogyasztás 126 db marhával kevesebb.

— **Ingatlanok forgalma.** A *Marton* Mihály örököseitől a *fa piacon* levő 308. számu házat *Gaál* József szobafestő vette meg 3600 frton, egy a Gyöngyös mellett levő kertet 1501 frtért *Martinkovits* Mátyás. A *Grötzl*-féle házat az *uj-utcá*-ban 5000 frton megvásárolta *Nubicht* Antal pornói lakos. A rózsa-utczai *Gerencsér*-féle házat *Leitner* Nándor szerezte meg 6500 frtért. *Deutsch* Jakab házat az *erdő-* és *sziget-utca* sarkán *Adler* Lipót bónyai lakos vette meg 2476 frtért.

— **Lutrizok öröme.** A szerencse-kerék nem csak Budapesten hozott örömet a vénasszonyoknak *Romeisner* plebános számaival, hanem jutott abból Kőszegen is többeknek. Igy az egyiknek felesége reggel felé éppen az egyik család gyermekeit olvasta, álmában számlálva: 2 meg 6 a 8. A férj, ezt hallva, lutriba siet, hogy megtegye a számokat. A busás után eszébe jut: hogy jó lenne megnézni, nem csinált-e ternót. S uram üa, ki irja le azt az örömet, midőn, mind a három szám, a 2, 6, 8 pirossal van bekeritve. Beront az üzletbe, ott felütik a betét-könyvet s benne — oh fatum! — *ambó*-t fedeznek fel. Nem kapott többet 24 frt 40 krnál. Ennél többet nyert ugyanezen számokon egy helybeli özvegyasszony, kinek 100 frton felül fizetett a lutris. Többen is nyertek még *ambó*-t, úgy hogy e számokra a héten több száz forint lett kifizetve. Mint halljuk, ez a szerencse nagyban fokozta a lutrizók betevő kedvét.

— **Szegény ember sorsa** — csupa komédia. Bizony az. Elő bizonyság erre *Killer* Antal padgoriai lakos esete. Hosszu tiz esztendeig rakta a kis lutrit. Egypár ökrének ára már ráment. Mult héten Csepregben levén, ott is ez a szenvedélylyé fajult szokásához hiven utolsó forintját tette a lutrira. Aztán hazament. Hanem a hosszu útban beszivta a halál fagyos lehét is. Hétfőn halt meg, éppen azon a napon, amelyen az általa megtett számok p i r o s n u m e r á k k a l voltak kifüggesztve a lutris bolt ajtaján. Csak négyezer forintot nyert. A reskontót azonban özvegye nem találja. Hát bizony ilyen a szegény ember sorsa.

-- **Szijgyártó-utcai idyll.** Eme cim alatt mult számunkban közölt riportunkra vonatkozólag következő sorokat kaptuk: „Tisztelt szerkesztő ur, kérem az én nevem nem *Barát* Péter, hanem *Barát* Miska; aztán meg kérem a Karolinámnak apja nem a fülemet, hanem hollófekete hajamat húzta meg, azután meg egy dézsa vizzel nyakon is öntött. Én vagyok tehát az a szerencsétlen flótás, és nem más, csak én. Különben azt is megmondhatom, hogy Karolináminal tegnap este elszöktünk Budapestre. Kelt Pesten, máma, azaz januarius 10-ik napján a „két kék bakok“-ban.

— **Halálozás.** A *Muraszombat és Vidéke* cimü lap a következő gyászjelentést küldte szét: Fájdalomtelt szivvel értesitjük tisztelt olvasóiukat, hogy lapunknak ujévig volt fel. szerkesztője, *Horváth* György, muraszombati ügyvéd, a „Délvasmegyei takarékpénztar“-nak fennállása óta igazgatója stb., január 5-én este $^{6}/_{4}$ 7 órakor agyszélhüdés következtében élte 43. évében elhunyt. Legyen neki könnyü a föld!

— **Helyreigazitás.** Mult számunkban egy helyen, a városi közgyülésről irt küzleményünk harmadik kibekezdésénél egy értelemzavaró sajtóhiba csuszott be. Nem *hadügyminiszter,* hanem a belügyminiszter intézte el az ott szóvá tett kegydijügyet.

— **Kellemetlen meglepatés.** A . . i állomáson a kupéból kiszáll egy előkelő kinézésü uri ember, kinek táskáját a hordár az omnibusz tetején helyezte el, mig az utas az egyik fiakkerben helyezkedett el. Ezt látva az omnibuszos, felmászik alkotmányára és onnan a táskát ledobja a földre. Utasunk sem rest, kiugrik a szánból, odaront az omnibuszoshoz és olyant mér az egyik arcára, hogy ez szinében egészen elváltozott. Mire a felképelt ember magához tért és ostorához nyult, hogy a kapott ujévi meglepetést visszaadhassa, arra az utas elszánkózott.

— **Hirdetmény.** A földmivelési m. kir. miniszteriumnak 71863/VII 1. 1894. sz. rendelete folytán felhivatik a város gazdaközönsége, miszerint a mérges tulajdonu anyarozsot tartalmazó rozsokat, a piaczra való szállitás előtt kellő megrostáltatás utján az anyarozstól megszabaditsák, nehogy ennek elmulasztása által anyagi kárt szenvedjenek.

Kőszeg, 1895. január hó 8-án. *Tipka Ferencz,* polgármester.

— **Madame sans Gené.** Ez a három szó tudvalevőleg annyit tesz, hogy: szókimondó asszonyság. A szerdai hetivásáron ugyancsak szókimondó volt egy csibeket áruló meglehetős quantitásu hölgy, ki társaséletünk egyik köztiszteletben álló férfiu nejét a vásárlás alkalmával a legdurvább módon megtámadván, olyan kifejezéseket használt, amelyeket nyomdafestékkel ellátni nem lehet. A szókimondó asszonyság ellen rágalmazás miatt feljelentést tették.

— **Meghivó.** A sárvári dalos-egyesület f. évi február 2-án a „Korona“ vendéglő nagytermében működővelői előadással és tánczczal egybekötött dalestélyt rendez. A tiszta jövedelmet az egyesület a saját zászlóalapja gyarapitására forditja.

Müsor: 1. „Sötét felhők szállnak végig“ kezdetü magyar egyveleg, férfikarra szerzé Lányi Ernő. 2. „Dalünnepen“, Thern Károlytól. 3. „Mi volt, nekem a szerelem?“ A „Budai Dalárda“ 100 koronás pályadijával koszoruzott mü. Szövegét irta Petőfi S., zenéjét ferfinégyesre szerzé Fortuner Elek. 4. A miniszterelnök bálja. Vigjáték egy felvonásban. Irta: Almási Tihamér. Személyek: Kovács, városi tanácsnok: Brezovitz Ferencz ur. Latti, neje: Bayer Matild urhölgy. Eliz, leányunk: Visy Paula urhölgy. Tollagi, hirlapiró: Entzbruder János ur. Házmester: Fasching János ur. Inas: Ifj. Róth János ur. 1-ső hordár: Nagy János ur, 2-ik hordár: Lessinger Rezső ur. 5. „Roue“ Szövegét és zenéjét férfinégyesre szerzé Szentirmai Elemér. Az énekeket a „Dalárda“ négyeskara adja elő.

Mi hiriik?

-- Az hirlik, hogy az ebek szabadalmat nyertek a korcsmába való bemenetelre.

— Az hirlik, hogy legközelebb a Szijgyártó-utca „Szerelem“-utcának fog elkereszteltetni.

— Az hirlik, hogy az egyik kassza-hölgy hű fog maradni a legközelebbihez.

— Az hirlik, hogy a pincérek nem fogadják el a „tringeldet“ ez uj esztendőben.

— Az hirlik, hogy az egyik vendéglő leveti a cimét és „Gyere be rózsám, gyere be“ cimet veszi fel.

— Az hirlik, hogy a Koronában b'r u d e r t ivott egy főnök az ő — praxijával.

— Az hirlik, hogy egy kereskedő-segéd versekkel traktálja a vevőket.

— Az hirlik, hogy az a bizonyos Bornemissza ur viziszonyban szenved.

— Az hirlik, hogy az idei farsangon 17 lány fog főkötő alá jutni.

— Az hirlik, hogy hétfőn reggel virradóra egy nem rég nősült uri ember azt énekelte, hogy: „Mikor én még legény voltam“ . . .

— Az hirlik, hogy egy itteni hivatal egyik hátramozditóját Kényelmes Józsefnek keresztelték el.

— Az hirlik, hogy több férj az éjt összeolvasztja a nappallal.

— Az hirlik, hogy egyik kereskedő segéd uj évkor eme sorokat kapta: „Uj esztendő — uj szerető“!

— Az hirlik, hogy Feigl ur végtelenül örvendene annak, ha a „Kőszeg és Vidékéből“ megvehetne egy emeletes házat.

— Az hirlik, hogy a „Günser Zeitung“-ban is lesz „Az hirlik.“

— Az hirlik, hogy egy fess kisasszony a szerelem sötét vermébe pottyant.

— Az hirlik, hogy egy uri ember uj év napján ezt függesztette ki ajtójára: „Ragályos betegség — tilos a bemenet.“

— Az hirlik, hogy a Flórián terén igen sok a randevu.

— Az hirlik, hogy Kényelmes Józsefnek az ő szaftos mondásai legközelebb nyilvánosságra hozatnak.

— Az hirlik, hogy egy bizonyos Sanyaró Vendel szörnyen haragszik, ha „Sauyaró“-nak mondják.

— Az hirlik, hogy az a kasszirosláuy, ki állandót keresett, — már talált is.

— Az hirlik, hogy a helybeli hivatalszolgák kijelentették, hogy ezután nem reflektálnak az ujévi koronákra.

— Az hirlik, hogy valaki a napi imádsága után ezt is rebegi: „és szabadits meg minket uram a — házibarátoktól.

— Az hirlik, hogy Feigl ur igen meg van elégedve ama körülménynyel, hogy az előfizetési pénzeket nem győzi zsebre rakni.

— Az hirlik, hogy az idei farsangot néhány özvegységben leledző uri ember is keresztülfogja tánczolni.

— Az hirlik, hogy a fodrászok szörnyen haragszanak egymásra.

— Az hirlik, hogy egy kis bakfis már most kendőzi m:gát.

— Az hirlik, hogy a koronában 14, mond: tizennégy német és 1, mond: e g y magyar ujság jár. (Tiszteljük a „Koronát“. Szedőgyerek.)

— Az hirlik, hogy a Koronában az embernek nem „kukutyéni ur“, hanem „wie hajazt szi“ a neve.

— Az hirlik, hogy a pincérek kezdenek szerelmesek lenni.

— Az hirlik, hogy lapunk nagy kelendőségnek örvend.

— Az hirlik, hogy Gampertéknél uj „kaziroslány“ fog trónolni — — kedden.

— Az hirlik, hogy a szabók végtelen udvariasemberek.

— Az hirlik, hogy egyes házigazdák kutaikat az udvaron csak diesnek tartják és lakóiknak a szomszédból kell a vizet hordani.

Csarnok.

Bajuszos asszony.

A „Kőszeg és Vidéke“ számára irta: Vathy B. István.

(Vége.)

Én azonban — ön sem fogja csudálni i. t. t. u. egy gyári könyvelőtől — elfeledtem a számok özönében a kék brokátot ugy, amint elszoktuk feledni fizetés alkalmával a pincér krajczáros szivarszipkáját.

Feleségem nem szólt semmit. Hát én sem szóltam semmit. Vacsora után mentem a rendes kompániát megalakitani: mentem a „kék csillag“-ba f rblizni.

Sohasem feledem el. Éppen édes gyönyörüséggel gusztáltam a három király negyedikét; már a ló patkója is kivehető volt: mikor nyilik a kávéház ajtaja s elém áll Juci, a szakácsnénk.

Ugy sirt Juci, mint a nyári eső, miközben arcza egyik képes felét váltig nyomogatta.

— Hát neked mi bajod? kérdeztem.

— Sem — — mi — — sem — — mi — püfögte — hanem a nagysága rosszul van. Azt üzeni: tessen haza jönni rögtön!

— Hub! Az árgyirusát — kiálték — még a négy király is kimondatlan maradt. (4 frt 75 kr. volt a bankban). Rohantam kifelé, Jucival.

Juci aztán utközben elzokogta, hogy a nagysága (már tudniillik az én feleségem) elmenetelem után levágta magát kedvenc chaisé-longue-jára. Aztán elkezdett rettenetes módon jajgatni.

— Hát a házi orvosért elküldtetek?

— Már eddig ott ven. A Marcsa ment el érte.

Hazaértünk. Csak az ütött azoget a fejembe, hogy a kapuban a Marcsa szobalányunk is fuldokló zokogás között ugyanocsak nyomogatta az ő ábrázatjának az ő képes mivoltát.

Az előszobában találkoztam a feleségem szobájából kijövő öreg háziorvosunkkal, akinek jövetelét azonban megelőzte egy medicinás üveg, mely éppen az én fülem mellett röpült el.

— Mi baj, az Istenért? szólitottam meg a doktort ijedve.

— Nervotikus-kéz-dobálmányi-görcsroham. Ajánlom, ha betetszik menni ő nagyságához: első sorban is méltóztassék az ő hófehér kacsóit lefogni, mert nervotikus — —

Nem vártam be, mit akar mondani öreg Aeskulápunk. Rohantam be ágyban fekvő feleségemhez. A szoba padlatán bábeli rendetlenségben hevertek: üvegek, poharak, virágvázák, diszkötésu könyvek, albumok, kulcsok, zsuzsuk és saját becses — keretbe foglalt — arczképem.

Az orvos tanácsát szem előtt tartva, feleségemnek rögtön mindakét kezét lefogtam.

— Édes! Mi bajod?

— Semmi! Sziszegte feleségem. Hanem eressze el kezeimet. — —

— Nem eresztem, édes. Dehogy eresztem! Hogyan is ereszteném! Hiszen nervotikus-görcsroham — a doktor mondta. — Oh, mid fáj? én édes, én kedves, én — —

— Ne okoskodjál Tamás! Mondtam már, semmi. Hanem mégegyszer mondom: bocsásd el a kezeimet!

— Oh, nem! Csak ezt ne kivánd! Hisz nervotikus-görcsroham — —

— A menydörgős . . . a pokolba a görcsrohamoddal. Utolszor kérlek, bocsásd szabadon kezemet, mert — —

— Mit akarsz, én édes kis mókusom te? A doktor — —

— Mit akarok? — kiáltá feleségem. — Hát imátkozni akarok, te — — szamár!

Éppen e pillanatban harangoztak Ave-Máriá-ra.

No, hát erre az ájtatos czélra — i. t. t. u. — elkellett bocsájtanom a kezeket, ugye?

De éppen ebben a pillanatban egy rettenetes csattanás hallatszott. Az Uchacius hangja csak pólyás gyerek sivitó hangja ehhez a csattanáshoz képest. Nem a ménkő ütött le. Nem. A szobánk fala sem dőlt be. Nem. Semmi baj sem történt. Mindenek megmaradtanak az ő régi mivoltjukban. Csak én kaptam az ábrázatom egyik képes felére, feleségemnek, (saját feleségemnek) az ő bársonypuha kacsójáról egy ütést, de egy olyatén ütést, amelyre rögtön odakellett tennem a — — selyem zsebkendőmet.

Hát ez a f é l o l d a l i h i d e g l e l é s, i. t. t. u.

Másnap elmentem Szász Károly ref. pöspökhöz s megkérdeztem tőle: hogy milyen az a férfi, akit felesége a képes felén talál?

— Ne azt kérdezze ön — válaszolt az ősz pap — hanem azt, hogy milyen az az asszony, ki az ő urát az ő képes felén találja? Az ilyen asszony — „bajuszos asszony“.

Hát most tudja ön — i. t. t. u. — mi az a bajuszos asszony voltaképpen? Hát e r r ő l irjon ön most egy tárcát.

Az ön tisztelő szolgája:

Budapest, 1892. február 10. X. Tamás.

U. i. Jelenleg ágyban fekszem arcomnak az ő da:admánya mián.“

Itt végződött a levél. X. Tamásnak kérését teljesitettem. Most azonban üdvösséges morálul csak annyit adok X. Tamás levelához: hogy, ha nem akarjuk mi, bajuszos emberek, hogy bajuszos asszony legyen a feleségünk: hát akkor ne menjünk haza éjfelkor, vagy éjfélután, és ne ferblizzünk (még két krajczáros vizitbe se) éji tizenegy óráig: hanem vegyed meg oh férj, a te feleségednek az ajour posztóból és bársonyból készült p r i n c e s s e ruhát a veterán, vagy tüzoltó bálra, nehogy a bajuszos asszony bársonypuha kacsói által fé'oldali hideglelésbe essél; mert asszonyé a hatalom, övé a dicsőség és az akarat most és mindörökké. Amen.

Nyilt-tér.

Foulárd-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterkint — japáni, chinai, s. a. t. a legujabb mintázattal és szinekben, ú. m. fekete, fehér és szines **Henneberg selyemet** 35 krtól 14 frt 65 krig méterkint sima, csikos, koczkázott, mintázottakat damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szin és mintázattal s. a. t. **postabér és vámmentesen a házhoz szállitva és mintákat küld postafordultával**: ***Henneberg G.* (cs. k. udvariszállító) *selyemgyára Zürichben.*** Svájczba czimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

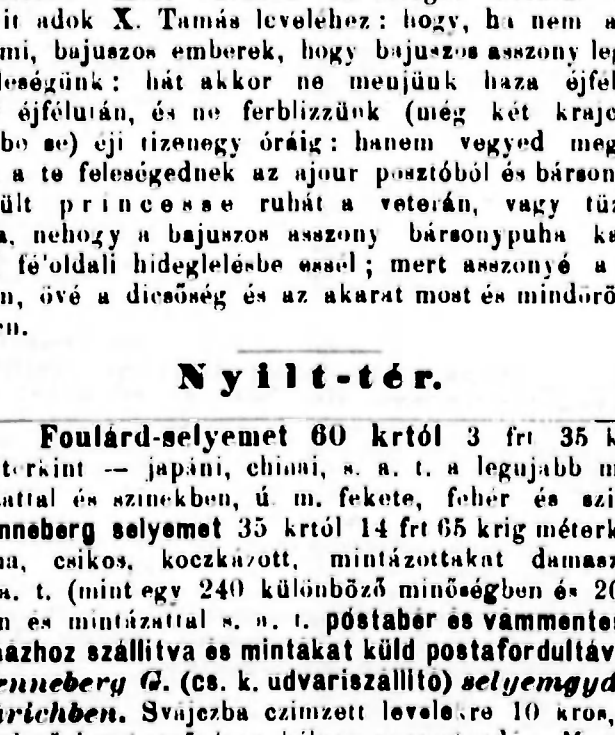

Irodalom és művészet.

— **Szalay-Baróti** kiváló művéből, a „Magyar Nemzet Történetéből“ most kaptuk az ötödik füzetet, melyben a magyarok kóborló hadjáratainak folytatása van megirva. Kivált a merseburgi vereséget tárgyalja a szerző igen bőven és kimeritően, e fejezethez roppant érdekes facsimilet is csatolva: Windukind „Szász történetei“-nek azt a lapját, melyen Henrik német királynak a magyarok elleni készülődése van elmondva. A következő fejezet a magyar nemzet társadalmi és vallási átalakulásáról szól a keresztény téritők munkáját ecsetelve a legjobb források nyomán. A füzet számos apróbb képeken kivül ismét tartalmaz két külön műmellékletet: az egyik Geiger hires festményét, a pozsonyi csatát reprodukálva, a másik pedig Benczurnak a nemzeti muzeumban levő képét, Vajk keresztelését. A füzet ára 30 kr. Az egész mű mintegy hatvanöt füzetben lesz teljes és megrendelhető Lampel Róbert (Wodianer F. és fiainál) Budapest, Andrássy-út 21. Előfizetéseket a kiadóczég mostan is elfogad még, mely esetben bérmentve küldik a füzeteket.

— **Technológiai Lapok.** Ennek a gépészeti, elektrotechnikai és gyáripari szakfolyóiratnak deczember 31-én kelt VI. évf. 26-ik száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Kazánrobbanás Győrött. Az elektromos közúti vasutak fejlődése és üzeme. Az elektromos áram által sujtottaknak nyujtandó első segély. A magyar műszaki irodalom egy részének megrendszabályozása. Elektromótorokkal hajtott munkagépek kiállitása. A késmárki elektromos mű. A kereskedelemügyi miniszternek 1893. évi jelentéséből. Vegyes közlemények. Talalmányok leirásának kivonata. Engedélyezett szabadalmak. — Mindazoknak, a kik gépészeti és elektrotechnikai ismeretek és tevékenység iránt érdeklődnek és a hazai műszaki irodalomnak fejlődését pártolni hajlandók, ezt a kiváló hazai szakfolyóiratot, melyet Taborsky Ottó a m. kir. technológiai iparmuzeum igazgatója szerkeszti, a legmelegebben ajánljuk. Mutatványszámot a Technológiai Lapok kiadóhivatala (Budapest, VII., Rottenbiller-utcza 12.) ingyen küld.

Szerkesztői üzenetek.

Három hü olvasómö. *Nonono* inkognitóját — mert arra felhatalmazva nem vagyunk, — ei nem árulhatjuk. A másik kérdésre annyit, hogy a kérdezett igen is az, aki a „K. Cs. L.“ részére nem is olyan régen sokat, nagyon sokat irt s a kiről lapunkban is még sokat, nagyon sokat fognak olvasni. Az üdvözletet átadtuk, de nem köszönte meg udvariatlan munkatársunk, csupán csak ez okból, mert — mint mondja — nem tudja: kinek köszönje meg? Örvendeni fogunk, ha b. nevükkel megismertetnek bennünk.

Szabadra nyilik. (F. L.) Mi ez?

„S a merre nézek tenger a homok
Akár a forró Szaharán
S egyhangu mindig, égető nyárban
S madár fagyasztó telek szakán.

Azt hiszszük, ezt nemcsak mi, de ön sem érti. Mert hát: nyeznyám horvacki! A második (szerelem) egy kis simitással jöhet. Legközelebb sorét ejtjük.

Zöld bokorban, kis csalogány . . Fiatal ember, fiatal ember! Hogy zeng ön zöld bokorról, meg csalogányról akkor, mikor nyakig érő hó van s mikor a szegény verebek csiripelését sem halljuk! Fiatal ember, fiatal ember. . .

Szerelmes vagyok én (népdal) Szerelmes? És nagyon szerelmes? Hát akkor nem tudjuk eléggé ajánlani Kneipp Sebestyén tisztelendő atyának — hidegviz kuráját.

th. urnak. Ön arra kér minket, hogy közöljünk egyet beküldött verseiből. Ha megigéri, ha azt mondja, hogy: So soll ich leben — hogy ha többet nem küld (most csak 23 darabot méltóztatott küldeni) hát akor egyet kinyomatunk — nagy gyönyörüségére a mi jó olvasóinknak. Ime:

Búg-búg a kis galamb
A galamb, —
Fiúnkolnak a kis halak
A halak.

És „megrepedtenek a falak, a falak, — s mig oh vers én elolvastalak — falak. (Ezt mi tettük hozzá.) Ugye nem küld többet? Ugye nem? . . Igazán ne izéljen . . éljen.

Vaamtaa. A beküldött verseket nem közölhetjük. A prózai dolgozat némi változtatással esetleg közölhető volna. A kéziratot rendelkezésére bocsájtjuk.

3181/94.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy **Csármán Fernnczné** szül. Matafán Victoria végrehajtatónak, **Dobrovits János** végrehajtást szenvedő elleni 79 frt 49 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén lévő Incéd község határában fekvő az incédi 41. sz. tjkvben A I. alatt felvett 1—8, 10—17 sor 31. ház sz. $^{6}/_{8}$ telekből **Dobrovits Jánost** illetett, jelenleg **Binder Mária** tulajdonát képező $^{6}/_{16}$ részre az ujabbi árverést 939 frt 93 krban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1895. évi február hó 13-án délelőtti 10 órakor Incéd község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 93 frt 99 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1894. évi november hó 26-án.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Hirdetések.

2135/94

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **kőszegi takarékpénztár** és a csatlakozott **Németh Pál, Klempt János, dr. Gerhauser József és Binder János** végrehajtatónak **Schranz Samu** és neje **Terézia** végrehajtást szenvedők elleni 80 frt, 448 frt 90 kr., 80 frt, 6 frt 6 kr., 12 frt 45 kr. tőkekövetelés és járulék iránti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén levő Kőszeg szab. kir. városban fekvő a kőszegi 1824. sz. tjkvben felvett A † (7274—7275.) hrsz. szőlő és gyümölcsösre a Günserben 423 □ öllel az árverést 356 forintban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1895. évi február hó 5-ik napjának délelőtt 10 órakor a kőszegi kir. járásbiróság hivatalos helyiségében

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fog. —

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 35 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt, Kőszegen 1894. évi október hó 29-én.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Fa- és szén-eladás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a mai naptól fogva nagy raktárt tartok

trifaili kőszénből

és azt métermázsánkint 1 ft 34 krért

a leggyorsabb és legpontosabb kiszolgálás mellett eladom.

☛ 25 kilotól fogva a kőszenet dij nélkül szállitom házhoz.

Becses pártfogását kérve vagyok tisztelettel

Hettlinger János,
intézet-utcza 437. szám.

! Négy regény ingyen !

Felhivás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok" jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házibarátja.

Közkedveltségét és elterjedtségét az által érte el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s a mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja" czimü melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A „Regénymelléklet" évente négy díszes regénynyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes boritékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Beriták" tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a „Képes Családi Lapok" a legtartalomdúsabb, a legolcsóbb s mégis a legelőkelőbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek eredeti rajzai, kőszoaik látják. A „Hölgyek Lapja" mellékleteinknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első száma a következő tartalommal jelent meg:

„Hossmár és társa" regény Realczkyné Bajza Lenkétől „Újév" költemény Ábrányi Emiltől; „A befele fordított kép" novella Muray Károlytól; „A nő feladata" dr. Turnovszky Mórtól; „A sötét világ" Tolnay Lajostól; „Az ifju anya" költemény dr. Felekí Sándortól; „Az álom" G. Diószeghy Mórtól; „Bál után" Mészáros Sándortól; „Az időről-szatira Jámbor Lajostól; „A szép színésznő" regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja" czimü divat- s „Regény"-melléklettel együtt:

Egész évre	— — —	6 frt — kr.
Fél évre	— — — —	3 „ — „
Negyed évre	— — —	1 „ — „

A „Képes Családi Lapok" hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három uj előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget atalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet" küldünk.

☛ A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállitási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállitási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállitási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul. ☚

a „Képes Családi Lapok"
kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utcza 14. sz. saját házában.

Véd- jegy.

Kitünőnek és megbizhatónak ismert

bor-kivonatunkat

melegen ajánljuk.

Eredeti gyári árjegyzék szerint kapható Kőszegen:

POLLAK SÁNDOR

füszerkereskedő czégnél.

Valódiságért az alant jegyzett igazgatóság szavatol.

Tokaj-Hegyaljai Cognacgyár-részvénytársaság Sátoralja-Ujhelyben.

Dr. Nyomárkay Ödön, Zemplénmegye közkórházi orvosa. — **Székely Elek**, ügyvéd.

Figyelem a fenti védjegyre!!

Pserhofer J.-féle

gyógyszertár,

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. sz. a. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL."

Vértisztitó labdacsok, ezelőtt **általános labdacsok** neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyitották volna. Évtizedek óta ezen labdacsok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsok háziszerül ajánltatnak és ajánltattak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és a székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértolulások, aranyér, béltétlenség és hasonló betegségeknél. Vértisztitó tulajdonságukuál fogva kitünő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: igy sápkórnál, idegességből származó fej ájásoknál stb. Ezen vértisztitó labdacsok oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák és ennek folytán még a legyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálairatból, melyet e labdacsok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségük után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893 április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer úr! Legyen olyan szives és küldjön nékem ismét 15 tekercset az ön felülmulhatlan vértisztitó labdacsaiból utánvétellel. Fogadja és úton a legmélyebb köszönetemet labdacsai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel — Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Eöldnik mellett, 1887 szeptember 12.

Tekintetes úr! Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megirom: En gyermekágyban meghültem, olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodálatra méltó labdacsai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezert ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsok engem is tökéletesen kifognak gyógyitani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segitségül szolgáltak. — Knifics Teréz.

Bers-Ujhely, 1887 november 9.

Mélyen tisztelt úr! A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 80 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitünő vértisztitó labdacsaiból s ezeknek állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel — Weinczettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889 márczius 27.

Tekintetes úr! Alulirott ismételten kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitünő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsok értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyilik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálairatom tetszésszerinti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel — Hann Ignácz.

Gotschdorf, Kohlbach mellett, Szilézia, 1888 október 8.

T. úr! Felkérem, miszerint az ön vértisztitó labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni szíveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsainak köszönhetem, hogy egy gyomorbajtól, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel — Zwickl Anna.

Ezen vértisztitó labdacsok csakis a **Pserhofer J.-féle, az „Arany birodalmi almához" czimzett gyógyszertárban, Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a.** készittetnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacsot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 5 krba kerül, bérmentetlen utánvételi küldéssel 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban postautalványon eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül. — **Kaphatók Török József gyógyszertárában, Budapesten.**

☛ **NB.** Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsok a legkülönfélébb nevek és alakok alatt utánoztatnak, ennek következtében kéretik **csakis Pserhofer J.**-féle vértisztitó labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasitása a Pserhofer J. névaláirással fekete szinben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláirással vörös szinben van ellátva. ☚

Bernhardini havasi-fű-liqueur W. O. Bernhardtól Bregenzben. 1/1 üveg 2 frt 60 kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatásu legjobb szer, minden köszvényes és csúzos bajok, u. m.: gerincz-agy bántalom, tagszaggatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás fülszaggatás stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs Pserhofer J.-től. Évek hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállitott nagy szelenczével 2 frt.

Általános tapasz Steudel tanártól. Ütés és szurás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitünő szer lőn kipróbálva. Egy tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fogbalzsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. Egy köcsöggel 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Utifűnedv, egy általánosan ismert kitünő háziszer, hurut rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. Egy üvegecske ára 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszenczia (prágai cseppek) megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemü altesti bajok ellen kitünő háziszer. Egy üvegcsével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztitó-só Bulrich A. W.-től. Kitünő háziszer a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. Egy csomag 1 frt.

Angol csodabalzsam, egy üveg 50 kr., egy kis üveg 12 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az által képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva-balzsam, kitünő szer golyva ellen. Egy üveg 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Helsó vagy egészség-só kitünő gyógyszer, gyomor-hurut és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Mia-Poko, kitünő szer egyoldalu fej- és fogfájás, rheumatizmus stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készitményeken kivül, az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszereztetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre küldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

A Richter-féle Tinct. capsici comp.

Ezen **„Horgony-Pain-Expeller"** néven is ismeretes, igazán népszerü háziszer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapitó bedörzsölésnek fényesen bebizonyult köszvénynél, csuznál, tagszaggatásnál stb. nél. A föld összes országaiban nagy elterjesztést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A TINCT. CAPSICI COMP.
(HORGONY-PAIN-EXPELLER)

kiemelkedő állását a fájdalomcsillapitó bedörzsölések között folyton megtartotta. különféle felhujtás és utánzatok daczára; ez bizonyára a legjobb bizonyiték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól. Hogy utánzatot ne kapjunk, bevásárlás alkalmával a védjegyünkre, a vörös horgonyra figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint **nem valódi visszautasitandó.** A gyógyszertárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy frt. 1.20 árban üvegenként; Budapesten **Török József** gyógyszerésznél, a Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

Villányi és somlói bor

Borméres.

Bátorkodom a n. é. közönségnek tudtára adni, hogy a **Horváth Zsigmond**-féle szőlőhegyből való kitünő

1885. somlói bort

nagy üvegjét **70** krjával, valamint

valódi villányi bort

nagy üvegjét **45** krjával mérek ki.

Tisztelettel

Frankenberger János,
vendéglős.

Frankenberger János.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.